

Ocena czy prawo do informacji publicznej danego rodzaju podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej winna być dokonana w sposób zindywidualizowany, odrębnie dla każdej z żądanych informacji, z wyraźnym wskazaniem jakie konkretnie przestanki przemawiają za odmową udzielenia konkretnej informacji – takie stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w sprawie o sygn. akt: SA/Łd 801/15 (wyrok z dnia 17 listopada 2015 roku).

Przedmiotem ww. kontroli sądowej była decyzja o odmowie udostępnienia informacji publicznej w postaci "skanów wszystkich dokumentów jakie powstały w ramach działania komisji antymobbingowej badającej sprawę skargi na Mecenasa, w tym dokument mocą którego umorzono postępowanie". Istotą sporu był zakres zastosowania przez organ przepisu art. 5 ust. 1 i 2 powołanej wyżej ustawy, w związku z odmową udostępnienia żądanej informacji w całości. Zgodnie z treścią ww. przepisów, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu w zakresie i na zasadach określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych oraz o ochronie innych tajemnic ustawowo chronionych. Prawo to podlega ograniczeniu również ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji oraz przypadku gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa.

WSA stwierdził, że wbrew stanowisku organu, na przeszkodzie udostępnieniu wszystkich dokumentów, określonych przez wnioskodawcę jako "powstałe w ramach działania komisji antymobbingowej badającej sprawę skargi na Mecenasa, w tym dokumentu mocą którego umorzono postępowanie" nie stoją przepisy ustawy o ochronie danych osobowych czy też przepisy Kodeksu pracy w zakresie w jakim przewidują ochronę godności i dóbr osobistych pracownika. Ograniczenie udzielenia informacji publicznej, o którym mowa w art. 5 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej następuje ze względu na **konieczność ochrony tajemnic ustawowo chronionych**, a więc w takim przypadku, gdy informacja co do zasady stanowi informację publiczną, jednak nie może zostać udostępniona ze względu na to, że jest chroniona innymi przepisami np. stanowi informację niejawną. Odmowa udzielenia informacji o danych osobowych pracowników organu na tej podstawie byłaby zatem możliwa w przypadku, gdyby tożsamość zatrudnionych w niej pracowników była chroniona na podstawie odrębnych przepisów. Wprawdzie ochrona prywatności może dotyczyć szeregowych pracowników Funduszu, ale jest ona wyłączona w stosunku do osób pełniących funkcje publiczne lub mających związek z pełnieniem tych funkcji.

W przypadku potrzeby zapewnienia ochrony prywatności osób fizycznych, podmioty zobowiązane do udostępnienia informacji publicznej winny natomiast, co do zasady, poprzestać na takim zanonimizowaniu danych wrażliwych aby nie istniała obiektywna możliwość poznania ich po zapoznaniu się z informacją publiczną.

źródło: NSA